

hvert Aar havde bevilget et langt større Beløb til Husdyravlens Fremme uden at betænke mig, medens jeg derimod her nærede Betænkkeligheder. Jeg maa dertil bemærke, at jeg ogsaa tidligere uden Betænkkelighed har været med til at stemme for Bevillinger til Fiskeriets Fremme, thi ogsaa dertil findes der en Bevilling paa Finantsloven; men de Penge, der hidtil ere blevene bevilgede paa Finantsloven til Fiskeriets Fremme ere ikke bevilgede til visse Personer. De ere bevilgede saaledes, at Administrationen anvender dem efter sit bedste Skjøn, og jeg gaar ud fra, at Administrationen virkelig yder den Garanti, som jeg fordrer, nemlig at den, naar den anvender disse Kapitaler, hvad enten det er til Fiskeriets eller Husdyravlens Fremme, anvender dem paa en saadan Maade, at den har Bished for, at de efter Erfaringens Vidnesbyrd ville bære Frugt. Hvis dette ogsaa her var Tilfældet, vilde jeg ikke nære nogen Betænkkelighed ved Sagen, men der er jo her den særegne Betænkkelighed, at der er Tale om bestemte Personer, som ikke lige overfor Thinget, eller ialtsald ikke lige overfor mig, have godgjort, at de virkelig kunne bringe denne Sag fremad paa en for Staten tilfredsstillende Maade. Forøvrigt maa jeg bemærke, at jeg tiltræder det, hvormed det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) sluttede, nemlig at en Mand, der gennem en lang Tid af sit Liv med uholdende Energi arbejder for Løsningen af et stort almindeligt Spørgsmaal, virkelig har Ret til at vente, at det Offentlige — og ligeledes vi her i Sælen — komme ham til Hjælp. Fra det Standpunkt kan jeg sympathisere med det ærede Medlem. Det er jo ogsaa muligt, at det, naar Sagen kommer til at ligge klarere for, vil vise sig at der er Garanti for, at de Penge, om hvis Anvendelse, der her kan blive Tale, ville være godt anvendte paa denne Mand.

Winther: Man taler virkelig her, som om vi være isærd med at bevilge Noget til disse Mænd, skjøndt der jo aldeles ikke er Tale om Andet end at henvise dette Andragende til Ministerens nærmere Overveelse, forsaavidt vi ikke efter en Forhandling med Ministeren; som i Forveien kjender Andragendet, maatte komme til den Beslutning at stille Forslag angaaende denne Sag til Finantslovens tredie Behandling. Det er altsaa oplyst for Thinget, at denne Sag maaste kan komme for under Finantslovens tredie Behandling, hvis vi kunne komme til Enighed med Ministeren derom, men hvis dette ikke sker, ønsker man, at Spørgsmaalet paa Grund af dets Vig-

tighed endnu en Gang maa gøres til Gjenstand for Overveelse af Ministeren. Videre foreligger der ikke, og derfor forekommer det mig i Grunden besynderligt, at der kan udvises en saa stor Sær fra de forskjellige Sider. Hvis ikke det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Sag) i sin første Udtalelse havde været saa stærkt kritisk paa dette Omraade, havde denne Sag vistnok faaet en meget hurtigere Ende for Dieblisset, end Tilfældet har været. Disse Bemærkninger har jeg kun villet fremsætte, for at man ikke skal tro, at vi her ere isærd med at gjøre et uhyre Skridt, som kan have de farligste Følger.

Sag: Jeg vilde gjerne tillade mig endnu at gjøre en ganske kort Bemærkning. Jeg ønsker nemlig ikke, at den ærede foregaende Taler skal svække Betydningen af vore Indstillinger. Disse ere den kraftigste Maade, paa hvilken Thinget kan udtale sig for, at man vil underkaste Noget, og det er Noget, der gjaelder ligesaavel om det meget omtalte som om de andre Andragender. Da Indstillingen under Nr. 9 er gjort af hele Udvalget, betvivler jeg ikke, at den vil blive vedtagen af Thinget med stort Flertal, og det er derfor ikke af Frygt for, at min Indvending imod det skulde faae mindre Betydning paa Grund af det ærede Medlems Ytringer, at jeg har ønsket at udtale mig. Det, der har bevæget mig til at tage Ordet, er, som sagt, kun et Ønske om, at en Udtalelse som den, vi nys hørte, ikke paa andre Omraader skal svække Begten af Folkethingets Indstillinger. Den mellem os omdebatterede Indstilling er forøvrigt ikke engang ganske almindelig; den kommer fra Udvalget til os paa en ganske særegen Maade, idet nemlig Udvalget — og det er det eneste Tilfælde af den Art, der foreligger iaar, ligesom den i det Sæle taget er meget sjelden — i Betænkningen udtaler, at man allerede paatænker at stille Endringsforslag til Finantsloven om nogle faa Dage. Sædvanlig giver man ved Genstillinger til en Minister et Aar, hvori han nærmere kan undersøge Sagen. Den Genstilling, der her foreligger, har altsaa ikke alene den Betydning, som Indstillinger altid have, men har endogsaa en endnu stærkere, mere paatrængende Betydning.

Ordføreren (Th. Nielsen): Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amt (Christiansen) taler stadig om, at, naar vi faae disse 12 Fiskevalser, ville de sluge alle Fisk i Besterhavet, saa at der Intet bliver tilbage til de lokale Fiskere, og saa